

INTENCJE MSZALNE w dniach 20 - 26 IV 2026

Pon. 20 IV	7.00	1) + Aniela Gulcz (greg. 16) 2) + Czesław Pilarski (greg. 16)
	18.00	1) – o Boże błogost. i światło Ducha św. Dla pokolenia młodych Polek i Polaków (int. męskiej Róży św. Brunona), 2) + syn Piotr
Wt. 21 IV	7.00	1) + Janina 2) + Czesław Pilarski (greg. 17)
	18.00	1) + Tadeusz Cwaliński (2. r.), Wioleta Cwalińska, 2) + Aniela Gulcz (greg. 17)
Śr. 22 IV	7.00	1) + Aniela Gulcz (greg. 18), 2) + Czesław Pilarski (greg. 18)
	18.00	1) + Wanda, Benon, Edward, Artur, + z rodziny, 2) + Marek Bałdyga (3. r.)
Czw. 23 IV	7.00	1) + Aniela Gulcz (greg. 19), 2) + Czesław Pilarski (greg. 19)
	18.00	1) – w int. członków III Róży Męskiej, o Boże błogost., 2) + Feliks, + z rodziny
Pt. 24 IV	7.00	1) + Aniela Gulcz (greg. 20), 2) + Czesław Pilarski (greg. 20)
	18.00	1) – w int. córki Joanny (50. urodziny), dziękcz. – błagalna, 2) + rodzice Janina i Teodor (z okazji urodzin)
Sob. 25 IV	7.00	1) + Aniela Gulcz (greg. 21), 2) + Czesław Pilarski (greg. 21)
	18.00	+ Agnieszka, Antonina, Augustyn
Ndz. 26 IV	7.00	- w int. Żanety i Marka (23. r. ślubu), dziękcz. - błagalna
	8.15	+ Czesław Pilarski (greg. 22)
	9.30	- w int. Rycerzy Kolumba oraz ich rodzin
	11.00	- w int. rodziny, o Boże błogostawieństwo
	12.15	- w int. siostry Łucji, Mateusza i Aleksandry, dziękczynno - błagalna
	12.30	+ Aniela Gulcz (gr. 22)
	16.30	+ Joanna (38. r.), Kazimierz, Ania, + z rodziny
	18.00	+ Magdalena (1. r.), + z rodziny
20.00	- w int. Kacpra, o pomyślne zdanie egzaminów maturalnych	

BIULETYN PARAFIALNY***** PARAFIA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO W GDAŃSKU MIGOWIE ************ III Niedziela Wielkanocna, 19 IV 2026, Nr 42 *********EWANGELIA DZISIEJSZEJ NIEDZIELI (Łk 24, 13-35)**

W pierwszy dzień tygodnia dwaj uczniowie Jezusa byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalanej o sześćdziesiąt stadiów od Jeruzalem. Rozmawiali oni z sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. Lecz oczy ich były jakby przestłonięte, tak że Go nie poznali. On zaś ich zapytał: "Cóż to za rozmowy prowadzicie z sobą w drodze?" Zatrzymali się smutni. A jeden z nich, imieniem Kleofas, odpowiedział Mu: "Ty jesteś chyba jedynym z przebywających w Jerozolimie, który nie wie, co się tam w tych dniach stało". Zapytał ich: "Cóż takiego?" Odpowiedzieli Mu: "To, co się stało z Jezusem Nazarejczykiem, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. A my spodziewaliśmy się, że On właśnie miał wyzwolić Izraela. Ale po tym wszystkim dziś już trzeci dzień, jak się to stało. Nadto, jeszcze niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, a nie znalazłszy Jego ciała, wróciły i opowiedziały, że miały widzenie aniołów, którzy zapewniają, iż On żyje. Poszli niektórzy z naszych do grobu i zastali wszystko tak, jak kobiety opowiadały, ale Jego nie widzieli". Na to On rzekł do nich: "O, nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały?" I zaczynając od Mojżesza, poprzez wszystkich proroków, wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego. Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakby miał iść dalej. Lecz przymusili Go, mówiąc: "Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił". Wszedł więc, aby zostać wraz z nimi. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogostawieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy otworzyły się im oczy i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili między sobą: "Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?" W tej samej godzinie zabrali się i wrócili do Jeruzalem. Tam zastali zebranych Jedenastu, a z nimi innych, którzy im oznajmili: «Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi". Oni również opowiadali, co ich spotkało w drodze i jak Go poznali przy łamaniu chleba.

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA PW. MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

Gdańsk Migowo, ul. Myśliwska 25

Biuro parafialne: poniedziałek i piątek 19.00 – 20.00

Kontakt: gdanskmigowo@gmail.com

Więcej informacji na: www.parafiamigowo.pl

Redakcja Biuletynu: ks. Proboszcz

KOMENTARZ

Czy zmartwychwstały Pan Jezus nie wiedział, o czym rozmawiali dwaj uciekający z Jerozolimy uczniowie? Zapytał ich o to, aby się dowiedzieć? Będąc Bogiem zapewne nie pytał o to ze względu na Siebie. Wiedział jednak, jak bardzo im potrzebne jest to opowiadanie komuś potrafiącemu słuchać o tym, co dzieje się w ich sercach. Jezus słuchał z uwagą, dopytywał o szczegóły, dopiero na końcu szczerze zdziwił się, że znając Pisma proroków nie potrafią uwierzyć w treści tam zawarte, które dotyczą Mesjasza. Nie zostawił ich jednak z tym niezrozumieniem, ale „zaczynając od Mojżesza, poprzez wszystkich proroków, wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego”. Pomimo tych wyjaśnień uczniowie nadal nie rozpoznali, że towarzyszem ich podróży był Jezus. Postawa: „A my spodziewaliśmy się...”, nie dopuszczała do ich świadomości tego, co było faktem. Patrząc, nie mogli zobaczyć. Tłumili pojawiające się uczucia, dopiero później przypomnieli sobie, że serca ich pały, gdy Pisma im wyjaśniał. Jednak scena łamania chleba gwałtownie zmieniła uczniów. Ich oczy otworzyły się, a serca przestały być bojaźliwe. Nie bacząc na niebezpieczeństwa nocnej podróży, postanowili natychmiast wrócić do Jerozolimy, do braci, do tych, którym mogli opowiedzieć to, czego sami doświadczyli. Takie spotkanie z Jezusem zmartwychwstałym przeżywamy na każdej Eucharystii. On w Liturgii Słowa „wyjaśnia nam Pisma”, a na ołtarzu rękami kapłana łamie dla nas chleb i daje każdemu, kto szczerze pragnie Go przyjąć. Wychodzimy z tego spotkania odważni, pragnący swoim życiem opowiadać o Jego wielkiej miłości do każdego, bez wyjątku, człowieka.

*****

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. **Bardzo dziękujemy** wszystkim, którzy przyczynili się do pięknego przeżycia uroczystości odpustowych.
2. Dzisiejsza, III Niedziela Wielkanocna jest obchodzona jako **Niedziela Biblijna** i rozpoczyna ona Tydzień Biblijny.
3. **Kawiarenka Jerozolimska** zaprasza dziś w godz. 9.00 – 14.00 na kawę, herbatę i coś słodkiego.
4. Za tydzień **Pola Nadziei na Pomorzu**. Przed kościołem odbędzie się zbiórka do puszek na rzecz hospicjów.
5. Informujemy, że trwa rekrutacja do **Katolickiej Szkoły Podstawowej im. Św. Kazimierza w Gdańsku Zaspie** na przyszły rok szkolny. Szkoła jest placówką niepubliczną i uplasowała się na 1. miejscu wśród wszystkich szkół katolickich Trójmiasta. W nadchodzącym roku szkolnym zerówka będzie bezpłatna.
6. W minionym tygodniu odbył się pogrzeb naszej Parafianki + Marianny Merchel l. 89, z ul. Lema.
Wieczny odpoczynek racz Jej dać, Panie.

KATECHEZA LITURGICZNA

cz. XXI: Modlitwa Pańska

Modlitwy obrzędu komunijnego rozpoczynającego się wstępem do *Ojcze nasz* przeniknięte są treściami na temat pokoju, jedność, bo już sama nazwa *comunnio* – wspólnota ma wydźwięk jednoczący. Wprowadzenie do modlitwy Pańskiej nie rozpoczyna się od dobrze znanej nam formuły „Módlmy się”, ale od specjalnie dobranych słów, które mają wyrażać postawę odpowiadającą wymawianym słowom, a więc zaufanie, dziecięcą ufność. Modlitwa Pańska, na początku traktowana jako modlitwa kierowana do Boga Ojca w skrytości: *Ty zaś, gdy chcesz się modlić, wejdź do swej izdebki, zamknij drzwi i módl się do Ojca twego, który jest w ukryciu* (Mt 6,6) jak czytamy w Ewangelii według św. Mateusza. Z biegiem czasu staje się modlitwą wspólnotową chrześcijan. Treść modlitwy Pańskiej można uważać za swoiste streszczenie anafory, czyli całej modlitwy eucharystycznej. Siedem prośb zawartych w modlitwie Pańskiej jest streszczenie całej Ewangelii, gdzie mamy kontemplować Boga jednocześnie prosząc Go o to, co nam potrzebne do życia. W pierwszych wiekach chrześcijaństwa nie stosowano na zakończenie modlitwy Pańskiej aklamacji *Amen*. Być może przejęto je z liturgii hiszpańskiej, w której *Amen* mówiono po każdej z prośb Modlitwy Pańskiej. Natomiast w czasie liturgii stosowne przepisy nie przewidują *Amen* na zakończenie modlitwy Pańskiej i tak też czynimy.

Cz. XXII: Embolizm

Podczas poprzedniej katechezy przybliżyliśmy sobie wartość modlitwy Pańskiej w czasie liturgii Mszy świętej. Dzisiaj chcemy odpowiedzieć na pytanie, które nasuwa się po odmówieniu *Ojcze nasz* podczas Eucharystii. Dlaczego nie kończymy tej modlitwy aklamacją *Amen*, jak większość modlitw? Ma to swoje uzasadnienie w ostatniej prośbie *Modlitwy Pańskiej ale nas zbaw ode złego*. Po tych słowach następuje modlitwa rozwijająca, która z języka greckiego nazywa się *embolizm*, co tłumaczymy jako *dołączenie, załączenie, wstawka*. Embolizm Kościoła rzymskiego obecny w liturgii od wczesnego średniowiecza należał do modlitw prezydenjalnych tzn. odmawianych na głos przez celebransę. Wyrażenie o wybawieniu nas od *zła wszelkiego* interpretowane było przez ojców greckich w sensie osobowego rozumienia zła. Prośba więc miała na uwadze nade wszystko eschatyczne, czyli ostateczne zwycięstwo nad Złym i udział w zbawieniu, którego zadatek otrzymujemy uczestnicząc we Mszy świętej i przyjmując Komunię świętą. Tekst modlitwy zawiera zatem prośbę o uchronienie obecnych od zagrożeń działania Złego. Polskie tłumaczenie przynosi słowo *zamęt*, które dobrze oddaje niebezpieczną taktykę nieprzyjaciela. Zamęt jest bardziej niebezpieczny od konkretnego zła, ponieważ nie da się z nim walczyć w sposób punktowy. Po słowach embolizmu zgromadzony lud odpowiada *bo twoje jest królestwo i potęga i chwała na wieki*.
Ks. Maciej Stodolski